

τα εἰς τὰς εὐγενεῖς αὐτοῦ μελέτας, τόσον ἐγγήγορας νοῦς, τοσαύτη εὐκρίνεια, τόση μετριοφύτης χαρακτῆρας, τὰ πάντα, τὰ πάντα ἐσθέθησαν ἐν μιᾷ στιγμῇ καὶ μόνῃ...

Καὶ ὁ ταλαίπωρος οἶκος μετέβαλε τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς εἰς ἡμέραν πένθους, καὶ τοὺς γέλωτας διεδέχθησαν δάκρυα, καὶ τὴν χαρὰν ἡ ὕδωρ, καὶ ἐκλινε ὡχρὰν τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἡ ἀτυχὴς οἰκογένεια ὑπὸ τὸ βάρος τῆς συμφορᾶς.

Πόση χαρὰ θὰ κατέχη κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς, τὰς ἀγίας τὰς χαρμύνους ἡμέρας, τοὺς γονεῖς τὰ τέκνα, τοὺς ἀδελφοὺς, τὸν κόσμον ὅλον! ἀλλὰ καὶ πόση ἀφορμὴ στεναγμῶν θὰ ᾤσιν αἱ ἡμέραι αὐταὶ διὰ τὴν πληγείσαν οἰκογένειαν.

ὦ! καὶ ἐγὼ, ὁ τῶν παιδικῶν τοῦ Στεφάνου χρόνων φίλος, καὶ ἐγὼ, μακαρίζων τοὺς χείροντας κατὰ τὰς ὥρας αὐτὰς ἡμέρας, αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ κλαύσω τὴν αἰώνιαν στέρξιν τοῦ καλοῦ μου φίλου, καὶ νὰ ἀναμίσξω τὸ δάκρυ μου εἰς τὰ τόσα δάκρυα τοῦ πληγέντος οἴκου.

Ἐν μακρὰν εἰς τὴν γῆν ἀπέστη ἡ ψυχὴ σου
ἂν σὲ ἔρηκε, Στέφανε, χρυσόπτερος ὁ βίος
θὰ εἴη ἐν τῇ καρδίᾳ μαθηματὴν ἡ μορφή σου
καὶ ἡ ψυχὴ σου μεθ' ἡμῶν θὰ ἔπαυε αἰώνιος.

28 Δεκεμβρίου 1879.

Δ. Κ.

PARIS-MURCIE

Καθ' ὃ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀριθμῷ ἀνηγγείλαμεν, ἐλάβαμεν τὸ ἐν Παρισίοις ἐκδοθὲν μοναδικὸν τοῦτο φυλλάδιον, ὅπερ ἐδημοσιεύθη τῇ ἐπιστάσει ἐπιτροπῆς τοῦ Γαλλικοῦ τύπου. Ἐν αὐτῷ διαλάμπουσι πλεῖστοι ὅσοι μαργαρίται τῶν διασημοτέρων φιλολόγων καλλιτεχνῶν καὶ ἐξοχωτέρων ἀριστοτεχνῶν, οἵτινες διὰ τῆς συνεργασίας αὐτῶν συνάτεινον εἰς τὸν ἀναγκουφισθῶσι κατὰ τὸ ἐνὸν τὰ θύματα τῆς ἐν Μουρκίᾳ πλημμύρας ὑπὲρ ὧν ζωηρὰν ἐνδιαφέρον ἡσθάνθησαν οἱ ἀγαθοὶ καὶ γενναῖοι Γάλλοι. Τοῦ Paris-Murcie ἐντὸς ὀλίγων ὥρων ἐξηντήθη πᾶσα ἡ πρώτη ἐκδοσις ἥδη δὲ ἐνεργεῖται δευτέρα μεγαλύτερα τῆς πρώτης, διότι αἱ αἰτήσεις εἰσὶν ἄπειροι.

Τοῦ φυλλαδίου τούτου μικρὰν τινὰ ἰδέαν θέλομεν δώσει εἰς τοὺς κκ. συνδρομητὰς μας δημοσιεύοντες τινὰ τῶν

ἐν αὐτῷ περιχομένων καὶ καταχωρίζοντες κατωτέρω σύνοφιν τῶν περιχομένων.

ΑΥΤΟΓΡΑΦΑ

Πάππα Λέοντος XII. — Ἀλφόνσου XII βασιλέως τῆς Ἰσπανίας. — Τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους τῶν Κάτω Χωρῶν. — Τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους τῆς Πορτογαλίας. — Τῆς βασιλίσσης Ἰσαβέλλας. — Τοῦ κόμητος καὶ τῆς κομήσσης τῆς Φλάνδρας. — Τῆς πριγκίπισσης Λουίζης τῆς Δανιμαρκίας. — Τοῦ πρίγκηπος τῆς Δανιμαρκίας. — Τοῦ πρίγκηπος καὶ πριγκίπισσας τῆς Ρουμανίας. — Τοῦ Κεδίβου. — Τοῦ πρίγκηπος τῆς Βουλγαρίας. — Τοῦ δούκως Ὁμάλ. — Τοῦ Ἀλέκου (Βογορέδου) πασᾶ. — Τοῦ καρδινάλιου Νίνα. — Τοῦ καρδινάλιου Hergenroether. — Τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἰνδιῶν. — Τοῦ Βάδδινγκτον. — Τοῦ δούκως τῆς Τόρης. — Τοῦ πρίγκηπος Γορτσάκωφ. — Τοῦ βαρόνου Χάιμερλε. — Τοῦ πρίγκηπος Χοχενλόχε. — Τοῦ Λέοντος Γαμβέττα. — Τοῦ Γλάδστωνος. — Τοῦ Αἰμιλίου Καστελλάρ. — Τοῦ Μόλτκε. — Τοῦ Μαντάφελ. — Τοῦ στρατηγοῦ Ἰγνάτιεφ. — Τοῦ Ὁσμάν πασᾶ. — Τοῦ Γαριβάλδη. — Τοῦ Φερδινάνδου Λεσσέφ. — Τοῦ Κογκάλνιτσεάνο. — Τοῦ στρατηγοῦ Γούρκου κτλ. κτλ.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ἀδελφότης ὑπὸ Οὐγκώ. — Αἰτησις συγγνώμης ὑπὸ Α. Δουρᾶ. — Προσέγγισις τῶν ἐθνῶν, ὑπὸ Αὐγρόφ. — Ἐὰν ἡμῖν Νομάρχης τοῦ Σηκουάνα ὑπὸ Γαρριέ. — *Sursum Corda* ὑπὸ Μερμιλάδ. — Ἀρχαῖος ἰσπανικὸς μῦθος, τὸ Ψεῦδος καὶ ἡ Ἀλήθεια, ὑπὸ Λαβουλαίη. — Παρίσιοι-Μουρκία, ὑπὸ Μόλινε. — *Sol sature*, ὑπὸ Ἀδάμ. — Ἐκείνη! ὑπὸ Κοπέ. — Σουβουλαὶ εἰς τοὺς ἐν ὥρᾳ γάμον, ὑπὸ Ὁκτάβ Φεργιέ. — Ἐντυπώσεις αἰδοῦ, ὑπὸ Ἀδελίνας Πάττη. — Ἱστορία ἐνὸς ἐπειθότου, ὑπὸ Καλιφέ. — Ἡ Χηρεία ὑπὸ Βερτιλόε. — Ἡ Σχολή, ὑπὸ Ἰουλίου Σίμωνος. — Βάγτιερ, ὑπὸ Ἰακώβου Ὁφφενπάχ. — Μῦθος, ὑπὸ Σάρας Βερνάρδου. — Τὸ κοινωνικὸν πρόβλημα, ὑπὸ Φελίξ. — Ἀπομνημονεύματα ἐκ τῶν πλημμυρῶν, ὑπὸ Α. Δωδέ. — Πατριωτισμὸς καὶ Κοσμοπολιτισμὸς, ὑπὸ Αὐτ Βλάρ. — Ὁ εἶδος τοῦ Δορ-Κιχότου, ὑπὸ Ε. Κάρο. — Φόρος ἀσφαλείας, ὑπὸ Αἰμιλίου Γισαρδίνου. — Περὶ τῆς οὐδότης, ὑπὸ Ζολᾶ κτλ. κτλ.

ΕΙΚΟΝΕΣ

τῶν ἐξῆς διασήμεων ζωγράφων:

Ἡ παριστώσα τὴν πλημμύραν ἐν Ἰσπανίᾳ σύνθεσις Gustave Doré, κα-

ταλαμβάνουσα σχεδὸν ὅλην τὴν πρώτην σελίδα. Καὶ εἰκοσι τέσσαρες εἰσι διαφόρου μεγέθους καὶ εἴδους τῶν: Meissonier, Gérôme, Mudrako, Dubufe, Bastien-Sepage, Ton Robert-Fleury, Boulanger, Berne-Bellecour, Vibert, Jean-Paul Laurens, Hebert, Wormes, Henner, Leloir, Melingue, De Neuville, Corolus Duran, Fantin, Latour, Cabanel, Detaille, Bouguereau, Clairin καὶ τῆς δεσποινίδος Abbema (θυγατὶς τοῦ περιωνόμου ζωγράφου Abbema).

ΜΥΡΙΑ ΟΣΑ

Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ ἐφόρου τοῦ βουλευτηρίου κ. Τιμολέοντος Φιλήμονος ἔκθεσις περὶ τῆς **Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς** (1878—1879), ἐξ ἧς μανθάνομεν, ὅτι σπουδαῖαι καὶ σημαντικαὶ ὑπῆρξαν αἱ πρόοδοι καὶ αἱ βελτιώσεις αὐτῆς ἀπὸ τοῦ μηνὸς 8bris τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ ὅν χρόνον εἶχεν ὑποβληθῇ ἡ τελευταία ἔκθεσις τοῦ κ. Φιλήμονος. Ὑπερβαίνουσιν ἤδη τοὺς πεντηκοντακισχιλίους οἱ τόμοι τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν βιβλιοθήκην ταύτην συγγραμμάτων ἀπὸ τεσσαρακοντακισχιλίων εἰς οὐδὲν ἡριθμοῦντο πρὸ ἔτους. Εἰς τοὺς τοὺς δὲ δὲν περιλαμβάνονται τὰ ἐν ταῖς ἀποθήκαις ἀποτεθειμένα τεύχη καὶ τὰ εἰσέτι ἐν τοῖς κιβωτίοις, ἅτινα συμποσοῦνται περὶ τὰ εἰκοσακισχίλια. Ὅστε ἐν ὅλῳ ὁ ἀριθμὸς τῶν συνηγμένων ἐν τῷ ἱδρύματι τούτῳ τῶν ὑπερβαίνει σήμερον τὰς 70,000. Ὁ κ. Φιλήμων εἰς οὗ τὸν σπανιώτατον, ἴσως μοναδικὸν ζῆλον ὀφείλεται ἡ τεραστία αὐτῇ συντέλεις τοῦ ἔργου ἐν οὕτῳ βραχεῖ χρόνῳ διαστήματι, λεπτομερῶς ἀναφέρει ἐν πρὸς ἐν προσφυλῇ ὀνόματα δωρητῶν πολυτέμων, πλὴν τῶν διὰ τῶν ψηφισθεισῶν πιστώσεων τῆς βουλῆς ἀγορασθέντων καὶ τῶν δωρεῶν τῶν ξένων κυβερνήσεων. Ἐκθέτει ἐπίσης τὰ τοῦ ἀναγνωστηρίου τῆς βιβλιοθήκης ταύτης, ὅπερ ἀναδείκνυται τὸ πλουσιώτερον καὶ πληρέστερον κατὰ τὴν Ἀνατολὴν, ἐκ τῶν πρωτίστων τῆς Μεσογείου. Ἐν τέλει δὲ ἐκφράζει εὐγνωμοσύνην πρὸς τρία πρόσωπα, ὧν τὴν νοήμονα συνεργασίαν θεωρεῖ μεγάλως ὑποβοηθήσαν αὐτὸν, πρὸς τὸν ἐν Λονδίνῳ, κ. ἰω. Γεννάδιον, πρὸς τὸν ἐν Παρισίοις κ. Σπ. Κόμνον καὶ πρὸς τὸν ἐν Μονάχῳ κ. Ν. Γ. Πολίτην, δι' ὧν ἐγένοντο αἱ μεγαλειότητες δωρεῶν, διαφόρων ὁμογενῶν μας καὶ λίαν εὐθηναῖ ἀγοραὶ ἐπιτυχῶς. Ὑποβάλλων τὰ ὑ-